

יו"ל ע"י מוסדות
שארית ישראל
ווילעדניק בע"ר
קאראסטין
אוקריינא

שארית ישראל

דברי תורה
וסיפורים
מרבנינו
הרה"ק רבי
ישראל
דוב בע"ר
ווילעדניק
זצוק"ל

אור העבודה

פנינים מדברי רבינו בעניני עבודת ה'

אור הפרשה

דברי תורה מרבנינו על פרשת השבוע

וזהו מאמר רבותינו ז"ל (ברכות ה.) 'לעולם יכנוס אדם שיעור ב' פתחים ואח"כ יתפלל', שענין הפתח הוא כמו שכתוב (בראשית ד ז) 'לפתח חטאת רובץ', דהיינו קודם כל פתיחה בקדושה בתורה או בתפילה ובכל דבר קדושה, אזי נתעורר עליו הקטרוגים הנ"ל 'הללו עובדי ע"ז וכו', אזי צריך לעורר עליו רחמים רבים ממקור הרחמים, בחינת 'פתחו לי כחודו של מחט' וכו', שיעשה בשרו חידודין חידודין מגודל הצער והרחמנות שעליו, בהרגשה גדולה ובמרירות עצומה על גודל פגמו, אזי 'ואני אפתח' וכו', שזהו ענין ובחינת ב' פתחים הנ"ל.

וזהו מאמר רבותינו ז"ל (ברכות ל:) 'אפילו המלך שואל בשלומו לא ישיבנו', היינו שבאו חז"ל לבאר ענין התפילה, שאחרי המרירות העצומה אזי יפתח לו שערי הרחמים רבים, ויבוא לבחינת תענוג גדול להתענג על ה', ונקרא זה הבחינה 'המלך שואל בשלומו', עכ"ז לא יחוש לכל זה, ואל יפנה מזה לקבל לעצמו מזה איזה הרגשה, רק שיעסוק בפילה ורחמים ותחנונים לפני המקום ב"ה.

(עמוד קפב)

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר, זה הדבר אשר ציוה ה' (במדבר לב)

[וברש"י: משה נתנבא ב'כה', והנביאים התנבא ב'כה', מוסיף עליהם משה שהתנבא בלשון 'זה'], החילוק שבין דברי תורה לדברי קבלה, הלוא גם דברי קבלה נאמרו למשה מסיני [ראה ברכות ה.], אך הפירוש הוא, דברי תורה ניתנו באתגליא משה, וזהו 'תורה מגילה ניתנה' (גיטין ס.), מלשון התגלות, ותורה חתומה ניתנה קאי על דברי נביאים, שבאמת הראו למשה כל דברי נביאים וכל התורה שבעל פה, ואף מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, אך שהוא בהעלם, ומשה בעצמו לא רצה לגלות הכל כדי שיינח מקום להתגדר בו, וזהו שיש פרשה סתומה, שהיא סתומה גם אצל משה, וזהו כל הנביאים התנבאו ב'כה אמר', היינו שהכל נכלל בתורה, וזהו 'כה אמר', שנאמר מכבר, רק שנתגלה על ידם.

(עמוד נט)

זמני
כניסת
ויציאת
השבת

קאראסטין	אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
8:31	9:08	8:31	7:51	7:14	6:59	כניסת השבת
9:48	10:26	9:46	8:59	8:16	8:14	יציאת השבת
10:00	10:38	9:56	9:20	8:48	8:50	רבינו תם

קושר

אסור לעשות בשבת קשר על גבי קשר, אבל מותר לעשות עניבה על גבי קשר, אולם זה דווקא כשעשוי להתיר את העניבה בו ביום, אבל אם היא מיועדת להישאר לזמן אסור.

מותר לקשור שתי עניבות זו על גבי זו, אף שעשויה להישאר זמן רב.

הבודק ציציותיו וראה שהקשרים נתרופפו – יש להיזהר שלא להדק את הקשרים בשבת. אולם אם רק נסתבכו החוטים זה בזה – מותר להפרידם.

אסור לקשור שקיות ממתקים בשבת בקשר בפי השקית, אלא יקשור את שתי קצוות השקית.

יש להיזהר שלא לקשור את שקית האשפה כשנתמלאה בשני קשרים או את פי השקית עצמה אף בקשר אחד, שיש בזה איסור תורה.

להבין ההבדל שבין גלות מצרים לשעבוד מלכויות על פי הסוד, הנה ידוע (פע"ח חג המצות פ"א) שגלות מצרים היה הדעת בגלות, שלא היה התפשטות בדעת בעולם, וביציאת מצרים היה התגלות הדעת, וגם עתה נוהג הענין, שיש אנשים כאלו שאצלם הדעת בגלות, והמדות אינם בגלות, הגם שכשהדעת בגלות ממילא גם המדות בגלות כידוע, מכל מקום לפי שכלו ולפי מיעוט ידיעתו עובד ה' בכל כוחו, ואינו חכמתו מרובה ממעשיו.

ולהבין ענין שעבוד מלכויות צריך להקדים מה דאיתא בתיקונים (תיקון יט מב.), והובא בראשית חכמה (פתיחה לשער היראה אות ד), על פסוק (קהלת יב ג) 'סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור, כי זה כל האדם', שיש אדם דעשיה ויש אדם דיצירה ויש אדם דבריאה, ואפי' אדם דאצילות כולם יראים ממנו ב"ה ועושים מצוותיו וכו', נמצא שמי שעובד את ה' בכל כח שכלו ובמדותיו ג"כ, מ"מ צריך להמשיך הכל בבחינת עובדא דווקא וכו', וזהו שיעבוד מלכויות בקדושה.

(עמוד קמב)

הרה"ק ר' אהרן בהרה"ק ר' חיים מצאנז זצ"ל

הרה"ק ר' שלמה בהרה"ק ר' בן ציון מבאבוב זצ"ל

•

יום ד' ג' אב – הרה"ק ר' שמשון מאסטרופולי ב"ר פסח זצ"ל

•

יום ה' ד' אב – הגה"ק ר' מנחם עזריה מפאנו ב"ר יצחק ברכיה זצ"ל

הרה"ק ר' בן ציון הי"ד בהרה"ק ר' שלמה מבאבוב (קדושת ציון) זצ"ל

•

יום ו' ה' אב – הרה"ק ר' חיים מקראסנא ב"ר צבי הירש (תלמיד הבעש"ט הק') זצ"ל

רבינו יצחק לוריא ב"ר שלמה (האר"י) זצ"ל

יום שבת קודש כ"ח תמוז – הרה"ק ר' אלעזר בהרה"ק ר' אלימלך מליז'ענסק זצ"ל

הרה"ק ר' משה ב"ר צבי הירש מאוהעל (ישמח משה) זצ"ל

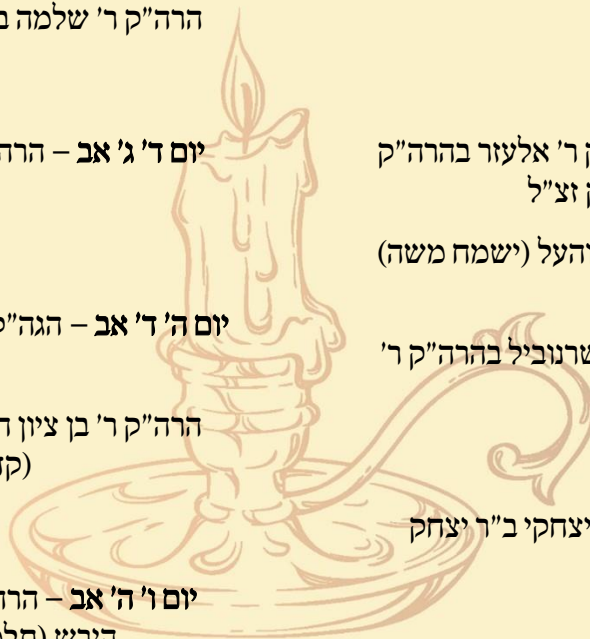
הרה"ק ר' ישעי' משולם זושא מטשרנוביל בהרה"ק ר' אהרן זצ"ל

•

יום א' כ"ט תמוז – רבינו שלמה יצחקי ב"ר יצחק (רש"י) זצ"ל

•

יום ב' א' אב – אהרן הכהן בן עמרם

ואולם בהגיעו לביתו של ר' ברוך, לא מצאו. הוא ניגש לבית המזיגה, שם שאל אודותיו, או שמע כי ר' ברוך כבר עידן ועידינים איננו מתגורר כאן. "הוא ירד מנכסיו ונעשה לעני המחזיר על הפתחים", אמר החוכר החדש לדוכס, "וכיון שכמה שנים לא היה בידו לשלם דמי חכירה לאדון, נלקח ממנו הפונדק, ואני חכרתי אותו. בתקופה האחרונה עבר לגור בעיר הסמוכה טרנוב".

חיש מהר נסע הדוכס הצעיר לעיר טרנוב, שם קבע את מקומו באכסניה גדולה, ואז ציוה את משרתו להכריז בכל רחבי העיר כי הדוכס מקרקוב הגיע לכאן, וכי למחר יחלק מתנות לכל עניי העיר, לגויים וליהודים כאחד. בשל כך יבואו כל העניים לקבל את מתנותיהם. למחרת, בהגיע עניי רבים אל האכסניה, קלטו עיניו של הדוכס את ר' ברוך, מעבידו משכבר הימים, כשהוא עומד בינות לכל העניים, לבוש לבושי סחבות. הוא קרא לו ואמר לו: "לך ועמוד בסוף השורה. כשכל העניים יסיימו לעבור, אזי תעבור אתה". בהגיע תורו של ר' ברוך לקבל את חלקו, הוציא הדוכס מכיסו אדום זהב שלם... ויתן אותו לר' ברוך. לרגע התפלא ר' ברוך מדוע קיבל יותר מאחרים, אבל התבייש לשאול.

בעוד ר' ברוך סב על עקבותיו, התרומם הדוכס ממקומו ואמר לו: "הכנס עימי לחדר הפנימי. ברצוני לשוחח עמך". משנכנסו לחדר, פנה הדוכס אליו ישירות: "ספר נא לי כיצד הגעת לשפל מדרגה שכזה, להיות עני המחזיר על הפתחים." ור' ברוך סיפר דברים כהווייתו: "שנים רבות הייתי ברום המעלה. פרנסה בשפע היתה לי מבית מזוזה בעיר חמעלניק. שם עבד אצלי משרת נוצרי. באחד הימים מכרתי את המשרת לדוכס מהעיר קרקוב. מה עלה בגורלו של אותו משרת אינני יודע, אבל מה עלה בגורלי שלי אני יודע היטב... מאז ירדתי כליל מנכסי, עד שהגעתי להיות עני ואביון המחזיר על הפתחים".

מששמע הדוכס כן אמר לר' ברוך: "הבה ואקח אותך לעירי, שם אבנה למענך בית חדש, ולצידו בית מזיגה חדש, אותו תנהל בחינם, מבלי לשלם לי אף לא פרוטה אחת כדמי חכירה. כך תוכל לשוב את אט למעמדך הראשון ולחזור לימים הטובים שהיו לך. אולם, עד שתסתיים בניית הבית החדש, תמשיך להתגורר בעיר זו, וכאשר תסתיים הבניה אשלח ואביאך אלי". ובאומרו כן, נפרד הדוכס מר' ברוך, לא לפני שהותיר בידו סכום ענק של כסף, כדי שבמשך התקופה, יוכל להתקיים בכבוד.

לעת עתה המשיך ר' ברוך להתגורר בטרנוב, אבל לפתע פתאום ניתכה על ראשו צרה חדשה. סכום עצום נגנב מביתו של אחד מעשרי העיר טרנוב. הכל סחו בגניבה הזאת, בחושבם ידו של מי במעל. עד שאחד האנשים החליט לטפול את האשמה על ר' ברוך. "הרי עד לפני כמה חודשים היה האיש עני ואביון, והנה לפתע הוא מפור כספים וחי בהרחבה גדולה. לבטח ידו במעל! הוא הגנב!", ועד שלא הספיק ר' ברוך להוכיח את חפותו, נאזק באזיקים והושם במעצר מאחורי סורג ובריא.

משנסתיימה בניית הבית החדש, הגיע הדוכס וולאדימיר בעצמו לטרנוב כדי לקחת עמו את ר' ברוך לאחוזתו החדשה. אבל בהגיעו, לא מצא את האיש. לשאלתו היכן האיש ברוך שהתגורר כאן? נענה: "גנבה גדולה אירעה כאן, וידו של ברוך היתה במעל. בדיוק באותה תקופה הפסיק לפתע להיות עני... והחל להתנהג ביד רחבה. בוודאי הוא הגנב, ובשל כך הושם בבית המעצר. ממתין הוא למשפטו".

אלא שהדוכס ידע היטב כיצד הפסיק ר' ברוך לפתע להיות עני... הוא ביקש להופיע בבית המשפט כאשר יתקיים הדיון, אשר הוקדם לבקשתו. ואז אמר: "דעו לכם! אני מכיר היטב את ברוך. יודע אני היטב מנין הגיע אליו אותו כסף. איש ישר ונאמן הוא ולא יהיו לנגוע במעוטי שאינם שלו. דורש אני בתוקף מעמדי, כדוכס של העיר קרקוב הגדולה, לשחרר חיש מהר את האיש ממעצרו!".

כשנשתחרר ר' ברוך, נטלו הדוכס אותו ואת בני ביתו, ונסעו אל העיר קרקוב. שם, התיישב ר' ברוך ובני משפחתו באחווה החדשה אשר הדוכס בנה עבורו, ואת אט החלה קרנו לעלות מעלה מעלה, עד שלא חלפו חודשים רבים ור' ברוך החל להתעשר, בחוזרו למעמדו הראשון, וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד.

כל אותה עת, בה התגדל ר' ברוך הלך וגדל בעשירותו, לא יכל לירד לסוף דעתו של הדוכס: 'מדוע הדוכס כל כך מחבב אותי? מה מצא בי הדוכס שהוא כה דואג לי? וכי חסרים עניים ואביונים בארץ? מדוע הסיפור שלי כה נגע ללבו? לא רק שהוא החליט להוציא אותי מן המעצר, אלא שגם בנה עבורי בית מיוחד, ואף בית מזיגה כדי שתהיה לי פרנסה ברווח. על מה ולמה?!' הוא חשב וחשב אבל לא הצליח לירד לשורשם של דברים.

חלפו חודשים מספר, ואז, מצא לו הדוכס שעת כושר לגלות את לבו בפני ר' ברוך. הוא קרא לו החדרה, בשעה שאיש לא עמד מעליו ואז אמר לו: "ברוך היקר! אמנם אתה לא הכרת אותי, שכן מאז הייתי צעיר כבר השתנית. אבל אני הכרתך. כאשר ראיתי אותך בני העניים בעיר טרנוב הכרתך מיד. אתה הנח את רגלי עמי... מכרת אותי לדוכס וולאדימיר, בביתו התגדלת, וכאשר הוא מת ירשתי את מקומו, והנה אני הדוכס".

"בוודאי וזכר אתה את מה שאמר לך הצדיק שהתאכסן אצלך? 'עזוב את המשרת לנפשו. תתנהג עמו יפה, שכן הוא יהיה מוכן בעתיד לעמוד תמיד לעזרתך, בכל עת בה תהיה בצרה'. משום כן סיפורך נגע ללבי. הצלתיך מאותה גניבה, ומעל הכל עמדתי לימיך כדי להעמידך שוב על דרך המלך, שכן בכך ראיתי וכות להשיב לך כגמולך הטוב על כל הטובה אשר עשית עמדי, ולעמוד לעזרתך".

שמחה רבה הציפה את ר' ברוך, בראותו והבינו את כל השתלשלות הדברים, הכיצד דברי הרה"ק רבי מאיר מאפסא התקיימו, וכי העבד והמשרת הקטן, עמד לימנו בעת צרתו להשיב לו טובה תחת טובה.

ידיו של ר' ברוך היו מלאות עבודה. שמוע שמע, כי בעוד ימים מספר יחלפו מורו ורבו הרה"ק רבי מאיר הלוי מאפסא בעל "אור לשמים", דרך עירו חמעלניק. וכיון שבכל פעם בה היה רבי מאיר מאפסא חולף בעירו היה מתאכסן בביתו, עמל גם הפעם ר' ברוך למרמק את ביתו, ובפרט את החדר המיוחד בו ישהה הרבי בצל קורתו.

לאחר שכל בני העיר עברו לקבל שלום מאת הרבי, נפנה הרה"ק מאפסא אל החדר המיוחד שהוכן לו. אלא, שהחדר היה נעול... המשרת הגוי של רבי ברוך נכנס אל החדר, ונשכב לנח על... המיטה שיוחדה לרבי מאפסא, ואף גם נעל את החדר מבפנים כדי שמנוחתו לא תופרע, ור' ברוך, בראותו כן, כמעט ונפל תחתיו מתעלף. הוא דפק בידיו בחוזקה על הדלת, למען ישמע המשרת ויקום ממיטתו כדי לפתוח, כשכל אותה עת עומד הרבי מאפסא לידו, ממתין לפתיחת הדלת. אולם, הגוי ישן חזק כל כך עד שלא שמע מאומה.

רק לאחר שעה ארוכה, שמע המשרת הגוי את הרפיקות העזות על הדלת. הוא התעורר בבהלה, אבל פחד לפתוח את הדלת, שכן פחד שמא בעל הבית יכה אותו מכות נמרצות. ואולם, לבסוף נאלץ לפתוח את הדלת. אז חפץ ר' ברוך להכות את משרתו, שהרי ישן על מיטתו של הרבי... אלא שהרבי עצרו ואמר לו: "ברוך! עזוב את המשרת לנפשו. יודעני בו במשרת זה שהוא יהיה מוכן בעתיד לעמוד תמיד לעזרתך, בכל עת בה תהיה בצרה". ר' ברוך, סבר וקיבל, הניח את המשרת לנפשו, ונפנה לשרת את הרבי. כעבור מספר ימים, נפרד רבי מאיר מאפסא ממארחו, וכי אז, כשליווה אותו ר' ברוך כברת דרך, חזר הרבי מאפסא בשנית על דבריו, ואמר לר' ברוך: "תתנהג יפה כלפי המשרת שלך, שכן הוא יהיה מוכן בעתיד לעמוד לעזרתך, כשתהיה בצרה". ר' ברוך נצר היטב את הדברים הללו.

הדוכס וולאדימיר מקרקוב רגיל היה לצאת מעת לעת למסע על פני מדינת פולין. באחת הפעמים חלף במסעו על פני העיר חמעלניק, בה התגורר מיודענו ר' ברוך. וכיון שכבר נכנס אליה, החליט לרוות מעט את צמאונו במעט יין משוכח. על כן שם פעמיו לעבר ביתו המרווח של ר' ברוך, שם בבית המזיגה הסמוך לביתו, כך אמרו לו, יקבל לשתות כאוות נפשו.

ואכן חיש מהר נגזר ר' ברוך כוס יין משוכח עתיק יומין בפני הדוכס, כאשר כוס זו גוררת אחריה כוס נוספת וכוס שלישית. כמשיים הדוכס לשתות הבחין לפתע בנער המשרת הצעיר. לשאלתו של הדוכס מי הוא, נענה הנער ואמר: "אני משרת כאן בביתו של מעבידי, היהודי ברוך".

הנער הגוי מצא חן בעיניו של הדוכס, והוא אמר לו: "עירי אני, ללא בנים. אולי תחפוץ לבוא ולהתגורר באחוזתי בקרקוב ותהיה לי לבן? אני מבטיח לך כי לא יחסר לך מאומה, ותקבל ממני את כל צרכיך. גם אמנה אותך כמנהל עבודה על כל אשר לי". ובטרם היה סיפק בפיו של הנער להשיב, נטלו הדוכס בידו, ניגש עימו אל ר' ברוך שישב בחדר פנימי, ושטח בפניו את רצונו. ור' ברוך – כל ברירה שהיא לא היתה לו. עוד באותו יום הועבר המשרת הצעיר מרשותו של ר' ברוך לרשותו של הדוכס, כאשר גיץ עיסקא זו קיבל ר' ברוך סכום עצום.

הדוכס וולאדימיר עזב את חמעלניק, כשלידו בעגלה יושב 'בנו' החדש. ואולם, לא דוכס מכובד כולאדימיר יסכים להכניס לביתו 'בן' חדש שאין לו כל ידע והשכלה. בשל כך, כשגגיעו לעיר טרנוב, פנה הדוכס אל המשרת הגוי, ואמר לו כי ייסע לאוניברסיטה כלשהיא, בה יקנה ידע והשכלה. "כמו כן", הוסיף ואמר לו, "משך שלושה חודשים אני יוצא לטייל על פני ארץ עד אשר לקרקוב. במשך כל הזמן הזה תלמד את השפה והחכמה הלטינית על בוריה. כדי שתוכל אכן לשמש אותי כבן. כאשר אשוב מהטיול הממושך, אעבור שוב דרך העיר הזאת טרנוב, ואקח אותך עימי לאחוזתי אשר בקרקוב הגדולה".

ואמנם לאחר שלושה חודשים, כשהגיע הדוכס לטרנוב, גילה כי הצעיר בקי ומלומד ביותר בשפה הלטינית ובחכמות רבות, כך שראוי הוא לבוא עימו כ'בן' לאחוזתו בקרקוב. כשהגיע הדוכס וולאדימיר לביתו, תמנה משרתו ועבדיו על הנער החדש שהביא עמו. אלא, שהדוכס סיפר להם: "נער זה, בן דודי הוא, וכיון שהסתובב באפס מעשה בעיר אחרת – החלטתי להביאו לביתי". הנער הצעיר התגורר בביתו של הדוכס, כשכל מחסורו עליו. בחלוף ימים קיים הדוכס את הבטחתו, ומינה את הצעיר כממונה על כל אשר לו, עד שנגזר נעשה מנהל עבודה באחווה. גם לאחר נישואיו נותר הנער לדור באחווה, וכן הלך והתגדל, עד שביום מן הימים קיבל את מתנת חייו.

הדוכס הזקין, ויחלה את חוליו האחרון ממנו לא קם. קודם מותו קרא למשרתו ויאמר להם: "כיון שנער זה בן משפחתי הוא, מצוה אני כי לאחר מותי הוא יירש אותי, ויתמנה לדוכס על מקומו". ואל הנער פנה ואמר: "מעתה ואילך יהיה שמך וולאדימיר כשמי, שכן ממשפחת הדוכס אתה...".

לאחר מותו של הדוכס, נתמנה וולאדימיר הצעיר כדוכס של קרקוב. במשך הימים הבאים העביר במחשבתו את קורות חייו, כיצד זכה להגיע למשרה הרמה אליה הגיע, עד שנזכר במעבידו היהודי ברוך. אותו יהודי שבגינו זכה לכל הכבוד הזה. בשל כך החליט לנסוע באחד הימים לחמעלניק, כדי לבקר את החוכר היהודי ר' ברוך, ולראות מה מעשהו במשך כל השנים מאז עזב אותו.

'דער וואס זעט נאר אנבאפן מיין קלאמקע – זעט געהאלפן זיין'
[מי שרק יגע בידית דלתי יוושע]

פעם באו כמה חסידים אל רבינו ואמרו לו שהרה"ק מרוז'ין מזלזל בו, ולועג למעשיות שלו. השיב להם רבינו: אין זה יכול להיות שהצדיק מרוז'ין יאמר משהו כנגדי! מוכרח אני לספר לכם מעשה שהיה.

הדבר אירע כאשר הייתי בן שלוש עשרה שנה, נקראתי אז בשם 'העילוי מקאטעלנע'. שמעתי אז שבעיר ניוויזראדקע מצוי בחור שגם אותו מכנים בשם 'עילוי' והשתוקקתי לפגשו.

מאחר שנתגדלי בעניות גדולה עד למאוד לא היה באפשרותי לשכור עגלה, ונאלצתי ללכת אליו רגלי, בדרך הארוכה נקרעו מנעליי, והמשכתי ללכת ברגליים יחפות, כך הלכתי מעיר לעיר עד שהגעתי לעיר משכנו של הרה"ק ר' שלום שכנא מפרהובישט.

הגעתי לשם כשעתיים לאחר רדת הלילה, פניתי לביתו של האופה וביקשתי ממנו שיניח לי ללון בביתו, והוא אמר לי שאני יכול לשכב על התנור, וכן עשיתי.

באותן שעות קרא הצדיק ר' שלום שכנא לגבאי, ואמר להם שהוא מרגיש כי 'העילוי' מקאטעלנע נמצא בעיר, ולכן מבקש הוא כי ימצאו אותי ויבקשוני שאלך אליו לביתו. הלכו הגבאים וחיפשו בכל האכסניות בעיר ולא מצאוני.

חזרו הגבאים בידיים ריקות אל הרה"ק ר' שלום שכנא ואמרו לו שהילד איננו, גער בהם הצדיק ואמר להם: מצוה אני אתכם שתלכו מבית לבית עד שתמצאוהו, כי אני בטוח שהוא כאן בעיר.

הלכו הגבאים איתם עימם כמה חסידים וסובכו את כל העיר בית בית עד שבאו אל בית האופה, כששאלוהו האם נמצא אצלו אורח שבא ללון, אמר להם שהגיע אליו בחור יחף ששוכב כעת על התנור.

נגשו אלי הגבאים ושאלוני מאין אני, עניתי להם מקאטעלנע, אמרו לי הגבאים כי הרבי מבקש לראותני, עניתי להם כי אני רוצה ללכת, חזרו הגבאים אל רבינו עם תשובתי. שוב חזרו אלי הגבאים וביקשוני בתחנונים שאבוא עימם, אמרתי להם איך אלך הרי ערום ויחף אנוכי, בגדי קרועים ואין מנעלים לרגלי.

ציוה הצדיק שביאו לי בגדים נאים ומתוקנים ומנעלים חדשים, וכך באתי אל הצדיק. מיד כשנכנסתי לביתו נתן לי הצדיק שלום, וגם בנו הצדיק רבי ישראל מרוז'ין נתן לי שלום, ופתח גמרא וביקש ממני שאומר לפניהם דף גמרא בעל פה עם פירוש רש"י ותוס'.

עניתי ואמרתי לצדיק כי אם הוא רוצה יכול אני לומר את הדף שר והפוך, השיב לי הצדיק כי אין צורך בכך. 'ואז הם הכירו אותי היטב', סייע רבינו את סיפורו, 'ואיך אוכל להאמין כי הצדיק מרוז'ין מדבר עלי סרה, זה לא יתכן'.

פעם אחת באה אשה שהייתה חולה מאוד עם בעלה אל רבינו לבקש ממנו עצה וברכה, ושהתה שם במשך תקופה. באחד הימים עמד רבינו לומר 'תורה', וקודם שפתח בדבריו הקדושים אמר שאם לא יפסיקו אותו ולא יפריעוהו באמצע דבריו, אזי מובטחים הם שיהיו בני עולם הבא.

והנה אך התחיל רבינו לומר את דברי תורתו, הגיעה ידיעה לבעלה של האשה החולנית כי היא גוססת ושנראה שזו שעתה האחרונה בעולם. לא היה יכול האיש להתאפק ופרץ בבכי מר, וביקש מרבינו בתחנונים רבים שיושיע את רעייתו הנוטה למות.

הושיט לו רבינו את מטפחתו ואמר לו: קח מטפחת זו ורוץ מהר לביתך, הרטב את המטפחת במים חמים ושפשף את ראשה, ובעזרת השי"ת תהיה לה רפואה שלמה. עשה האיש כדברי רבינו והאשה הבריאה וחזרה לאיתנה כימים מקדם.

אל רבינו באה פעם אשה עגונה מליטא, שבעלה עזבה לנפשה והשאירה לאנחות, רבינו לא השיב לה דבר, וכך הייתה האשה באה יום יום אל רבינו ומתחננת בפניו שיגלה לה היכן נמצא בעלה.

עד שביום אחד דחקה והפצירה הרבה ברבינו ללא הרף, ציווה אותה רבינו שתיסע לביתה, אך תיזהר שבמשך הנסיעה לא תשתה שום דבר חוץ ממים ממותקים בסוכר, וכך בעז"ה תמצא את בעלה.

יצאה האשה לדרך, והנה בהגיעה לסקאראדנע תקף אותה צימאון נורא, אך כל הסוכה שהיה עימה אזל, ומחמת שלא רצתה לעבור על פקודת רבינו ניגשה אל האנשים שהיו שם וביקשה מהם חתיכת סוכר, אבל לאף מהם לא היה, אך הם אמרו לה שבבית ממול, אצל הכומר, בוודאי שניתן למצוא חתיכת סוכר.

צימאונה של האשה היה ללא נשוא, ולכן לא היססה האשה וניגשה לבית הכומר, כשנכנסה לחצר הבחינה שהמשרת שעובד שם אינו אלא בעלה, מיד החלה האשה לבכות והתחננה בפניו שיחזור לבית ולמשפחה.

נגעו הדברים לליבו, ואמר לה אל נא תבכי, כי עתה אחזור איתך לבית וקדם לכן ניכנס לבית הצדיק מווילעדניק, וכן עשה, ורבינו החזיקו על שולחנו שלש שנים עד שחזר בתשובה שלמה, לאחר מכן חזר הבעל לביתו והתפרנס מסנדלרות.

סיפר הרה"ח המפואר ר' משה ממחננובקה ששמע מהצדיק רבי מרדכי מקאראסטשוב זצ"ל בעת שדיבר פעם בשבחו של רבינו, ובין הדברים סיפר את הסיפור הבא:

להצטרפות לרשימת התפוצה, ושליחת דברי תורה או סיפורים מרבינו הק' ניתן לפנות לכתובת sheiris2022@gmail.com